

## **Nâng cao chất lượng đảng viên tiến lên giành những thắng lợi to lớn hơn nữa \***

Tố Hữu

*Thưa các đồng chí,*

Lúc này nhiệm vụ thiêng liêng nhất của chúng ta vẫn là **chống Mỹ, cứu nước**, khẩu hiệu cao nhất vẫn là: **tất cả cho tiền tuyến, tất cả để đánh thắng giặc Mỹ xâm lược!**

Nhiệm vụ cơ bản của miền Bắc hiện nay là đẩy mạnh sản xuất, tăng cường quốc phòng, nhằm đáp ứng đầy đủ nhất nhu cầu của tiền tuyến lớn để đánh thắng giặc Mỹ xâm lược, nâng cao từng bước đời sống của nhân dân, đồng thời tích cực chuẩn bị cho việc xây dựng chủ nghĩa xã hội với quy mô lớn sau này.

***Công tác xây dựng Đảng và nâng cao chất lượng đảng viên phải gắn chặt với việc thực hiện những nhiệm vụ chính trị cấp bách đó mới có nội dung thiết thực.***

Đối với công tác xây dựng Đảng và nâng cao chất lượng đảng viên, vấn đề quan trọng bậc nhất, có ý nghĩa quyết định, là trên cơ sở nhận định sâu sắc tình hình và nhiệm vụ chung mà xác định đúng đắn nhiệm vụ chính trị cụ thể đang đặt ra cho đảng bộ mình. Đó là một nguyên tắc, một phương châm chỉ đạo công tác xây dựng Đảng nói chung và việc nâng cao chất lượng đảng viên nói riêng. Không nắm vững tình hình và do đó không nhận thức rõ nhiệm vụ chính trị thì không có tiền đề, không có nội dung, không có mục tiêu để tiến hành công tác xây dựng Đảng. Kinh nghiệm thành công của những địa phương tiên tiến chứng minh rằng muốn công tác xây dựng Đảng, công tác lãnh đạo, công tác quần chúng đạt được những kết quả tốt, thì trước hết phải nắm vững và quán triệt được nhiệm vụ chính trị của Đảng. Thoát ly nhiệm vụ chính trị, không lấy nhiệm

---

\* Bài nói của đồng chí Tố Hữu, Bí thư Trung ương Đảng, về vấn đề nâng cao chất lượng đảng viên tại hội nghị các bí thư huyện uỷ do Ban bí thư Trung ương Đảng triệu tập ngày 22-4-1970.

vụ chính trị làm điểm xuất phát, làm nội dung, làm mục tiêu thì công tác xây dựng Đảng sẽ trở thành vô nghĩa.

Cần phải nhấn mạnh rằng, từ nhận thức tình hình và nhiệm vụ chung đi đến đánh giá tình hình cụ thể và định được nhiệm vụ cụ thể của địa phương là phải trải qua một quá trình công tác rất cần cù và sáng tạo. Một cấp uỷ, một đảng bộ biết hoạt động, biết lãnh đạo trước hết biểu hiện ở chỗ có quán triệt được tình hình và nhiệm vụ chung để đề ra được nhiệm vụ đúng đắn cho địa phương mình hay không. Không thể có công tác đảng tốt, công tác lãnh đạo tốt mà lại không dựa trên cơ sở xác định nhiệm vụ chính trị cụ thể, đúng đắn, kịp thời.

Nói như thế để thấy rằng cần phải kiểm tra lại rất kỹ phương hướng nhiệm vụ của các địa phương, các ngành. Nơi nào tốt, tiến bộ thì cần rút ra những kinh nghiệm thành công; nơi nào chưa tốt, nơi nào kém, nơi nào trì trệ cũng phải nghiên cứu nguyên nhân và xem xét ở đó đã xác định được nhiệm vụ chính trị đúng đắn chưa. Cấp uỷ, nhất là đồng chí bí thư, phải quan tâm trước hết đến việc nắm chắc tình hình của địa phương, đồng thời phải hiểu rõ nhiệm vụ chung của cả nước, để trên cơ sở đó mà xác định được nhiệm vụ của địa phương và đề ra những biện pháp thực hiện tốt nhiệm vụ đó. Muốn thế, phải chịu khó, phải đem hết tinh thần phụ trách mà nghiên cứu, suy nghĩ.

Nhân đây tôi muốn nhắc tới hai khẩu hiệu có ý nghĩa rất lớn mà Quảng Bình và Vĩnh Linh đã nêu ra. Chúng ta đều biết, trong việc chi viện cho tiền tuyến, vấn đề bảo đảm giao thông thông suốt là rất quan trọng. Nhưng đường luôn luôn bị địch bắn phá. Một nhiệm vụ hàng đầu là bằng bất cứ giá nào cũng phải bảo đảm giao thông thông suốt, không để giao thông bế tắc. Đã có lúc, có nơi không đủ phương tiện để sửa chữa đường, nhân dân dỡ cả nhà đi để lấy đá, lấy gạch đắp đường. Khẩu hiệu sắc bén “xe chưa qua, nhà không tiếc!” xuất hiện trong tình hình khẩn trương đó. Xã V tỉnh Quảng Bình, cả xã xung phong dỡ nhà. Nhà các đồng chí bí thư đảng uỷ và chủ tịch xã dỡ trước rồi đến nhà nhân dân, nhà nào không được dỡ đi thì chủ nhà thắc mắc là không được vinh dự góp phần cho xe qua. Một ví dụ khác: có nơi bị địch ném bom bừa bãi, một số người ngại ra

đồng. Các đồng chí lãnh đạo ở đó hiểu rằng phải thắng Mỹ cả trên mặt trận sản xuất, không sợ đổ máu hy sinh. Từ quyết tâm lớn ấy đã đề ra khẩu hiệu: “Bám hố bom mà sản xuất!”. Đó là những ví dụ sinh động về việc quán triệt nhiệm vụ chính trị. Đó là bài học sâu sắc về quyết tâm thực hiện đường lối của Đảng.

Đã có bao nhiêu địa phương của chúng ta có quyết tâm và tinh thần sáng tạo như thế?

Nói chung địa phương nào cũng anh dũng, nhưng chưa phải nơi nào cũng đều cố gắng đến mức đó. Cho nên trong công tác xây dựng Đảng và nâng cao chất lượng đảng viên, việc hàng đầu là từng cấp uỷ, từng đảng bộ, từng đảng viên phải xác định được nhiệm vụ chính trị của địa phương mình, của bản thân mình một cách đúng đắn, cụ thể và sát hợp với từng thời kỳ nhất định.

Không phải chỉ đơn giản sắp xếp nhiệm vụ chính trị theo thứ tự 1, 2, 3, mà còn phải vạch ra được *kế hoạch công tác* trong đó xác định rõ việc gì làm trước, việc gì làm sau, việc nào là trung tâm, dùng việc gì thúc đẩy việc gì. Đó là nghệ thuật lãnh đạo. Hiện nay cũng có một số cấp bộ đại thể đã đề ra được chương trình hành động tương đối đúng, nhưng khi đi vào thực hiện thì còn nhiều lúng túng, không biết đi bước nào trước, bước nào sau, không biết lấy cái gì thúc đẩy cái gì. Cho nên khi nói xác định nhiệm vụ chính trị cũng còn có nghĩa là phải định ra kế hoạch sát hợp để thực hiện tốt nhiệm vụ đó.

Công tác xây dựng Đảng và nâng cao chất lượng đảng viên chỉ có ý nghĩa, chỉ có kết quả thực sự khi nhiệm vụ chính trị được hoàn thành tốt đẹp. Khi nhiệm vụ chính trị của một đảng bộ không hoàn thành thì về căn bản không thể coi đảng bộ đó là “bốn tốt” được. Không thể chấp nhận được tỷ lệ đảng viên “bốn tốt” ở một địa phương tăng trong khi địa phương ấy mấy năm liền sản xuất sút kém. Muốn kết luận một đảng bộ có đạt yêu cầu “bốn tốt” hay không, trước hết phải xét xem nhiệm vụ chính trị của đảng bộ có được xác định đúng đắn không và sự thực hiện có thật tốt không, cụ thể là xây dựng kinh tế, phát triển sản xuất, giải quyết đời sống ra sao, tuyển quân và làm các nghĩa vụ khác đối với Nhà nước thế nào. Phẩm chất là ở chỗ đó, năng lực cũng là ở chỗ đó. Muốn xác định được

nhiệm vụ chính trị đúng đắn, phải có tinh thần cách mạng, phải có năng lực thật sự, phải hiểu biết đường lối, chính sách của Đảng, hiểu biết nghiệp vụ chuyên môn của ngành mình, đồng thời phải có một số kinh nghiệm nhất định.

Không những các đồng chí bí thư huyện uỷ hằng ngày phải quan tâm đến nhiệm vụ chính trị mà cả các đồng chí phụ trách công tác tổ chức cũng phải nhận thức một cách sâu sắc về nhiệm vụ chính trị, về tình hình cụ thể của địa phương mình. Các đồng chí tổ chức phải biết từng thời kỳ cấp uỷ đang tập trung vào cái gì và yêu cầu đảng viên phải như thế nào. Có như thế, các đồng chí mới có cơ sở để tiến hành công tác xây dựng Đảng, đồng thời có căn cứ để đánh giá cán bộ, đảng viên. Trong việc đánh giá cán bộ, đảng viên, thường có khuynh hướng nặng về xem xét tác phong. Cố nhiên tác phong cũng quan trọng, nhưng quan trọng nhất là thái độ đối với nhiệm vụ chính trị và năng lực thực hiện nhiệm vụ chính trị. Đó là vấn đề nguyên tắc.

Tóm lại, ***công tác xây dựng Đảng và nâng cao chất lượng đảng viên phải gắn chặt, phải phục vụ và phục tùng yêu cầu của nhiệm vụ chính trị.*** Nhiệm vụ chính trị đề ra như thế nào thì công tác xây dựng Đảng và nâng cao chất lượng đảng viên phải bảo đảm về mặt tư tưởng và tổ chức để thực hiện thắng lợi nhiệm vụ chính trị ấy. Đó là cách tiến hành công tác xây dựng Đảng với tinh thần chiến đấu, tinh thần cách mạng tiến công.

Bây giờ tôi xin nói về nội dung yêu cầu nâng cao chất lượng đảng viên mà nghị quyết của Bộ chính trị đã nêu ra.

Trước hết nghị quyết nhấn mạnh: ***mỗi đảng viên phải phấn đấu với nhiệt tình cách mạng và ý thức trách nhiệm cao nhất để thực hiện đúng và có hiệu quả đường lối, chính sách cả Đảng và pháp luật của Nhà nước; ra sức hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ mà Đảng và Nhà nước giao cho, luôn luôn gương mẫu trong chiến đấu, sản xuất và công tác.*** Điểm đầu tiên trong yêu cầu thứ nhất này mà tôi muốn nói rõ thêm là nhiệt tình cách mạng của cán bộ, đảng viên nhất thiết phải thể hiện bằng hành động chứ không phải trên lời nói. Đảng yêu cầu nghiêm ngặt mỗi đảng viên phải chịu trách nhiệm đầy đủ về công tác mình

phụ trách. Do đó, khi đánh giá cán bộ trước hết phải xét thái độ của họ đối với nhiệm vụ được giao và năng lực thực hiện nhiệm vụ đó, tránh thiên về tác phong sinh hoạt. Yêu cầu này được nêu lên trước tiên, điều đó chứng tỏ chúng ta rất coi trọng những đồng chí có tinh thần khắc phục khó khăn và quyết tâm vươn lên hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ trong bất cứ hoàn cảnh nào. Những đồng chí như thế rất quý. Không nên nghĩ rằng những đồng chí đó “chưa ở tù” hay vào Đảng sau mình rồi coi thường. Trong thực tế, chúng ta có rất nhiều đồng chí có tinh thần chủ động, sáng tạo, làm việc với nhiệt tình cộng sản chủ nghĩa, nhưng chúng ta chưa đánh giá đúng và chưa biết nêu lên để học tập những tấm gương trong sáng đó.

Hiện nay, số đông cán bộ, đảng viên ta đều tốt, có tinh thần chịu đựng hy sinh, gian khổ, tự giác và quyết tâm hoàn thành nhiệm vụ mà Đảng giao cho. Họ là những người sinh ra và lớn lên trong lò lửa cách mạng, có lòng trung thành vô hạn đối với sự nghiệp cách mạng của Đảng, giữ vững được nếp sống cần cù, giản dị và liêm khiết. Nhưng bên cạnh đó vẫn có một số chẳng những ở cơ sở mà cả ở cấp này cấp khác, ngành này ngành khác còn thiếu phẩm chất. Có những đảng viên sống và chiến đấu không phải vì sự nghiệp cách mạng mà vì lợi ích cá nhân, thậm chí có người đã lợi dụng chức quyền để ăn cắp của công, vi phạm quyền dân chủ của quần chúng. Họ mang danh nghĩa của Đảng mà làm tổn thương sự nghiệp cách mạng, thanh danh của Đảng. Trong số đó cũng có người trước đây có công với cách mạng nhưng nay đã biến chất, cũng có người bản chất xấu xa đã lợi dụng Đảng làm nơi thăng quan phát tài! Mặt khác, công tác tổ chức, giáo dục, kiểm tra của Đảng có hơi lơ lửng, cho nên vẫn để cho một số người rất kém phẩm chất nắm chức, nắm quyền.

Nhân dân ta rất quan tâm đến vấn đề phẩm chất, đạo đức của cán bộ, đảng viên. Điều đó rất đúng. Nếu không có phẩm chất thật sự cách mạng thì không có điều kiện cơ bản để tiến lên, để phấn đấu nâng cao năng lực hoàn thành được bất cứ nhiệm vụ cách mạng nào.

Chúng ta đang đồng thời phải làm tốt cả hai nhiệm vụ chiến lược: ***đánh thắng hoàn toàn giặc Mỹ xâm lược và xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội***. Đó là hai nhiệm vụ rất lớn lao, rất nặng nề và khó khăn, phức tạp, đang đòi hỏi mỗi người, trước hết là cán bộ, đảng viên phải có đầy đủ nghị lực và quyết tâm, phải có tinh thần dũng cảm hy sinh vô hạn... Thành tích của chúng ta rất vĩ đại, nhưng không thể vì thế mà thoả mãn, bởi vì nhiệm vụ còn rất lớn, còn lâu dài. Sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước còn bao lâu nữa, điều đó tùy thuộc sức cố gắng của ta, tùy thuộc lực lượng so sánh giữa ta và địch, song một điều cần khẳng định là chúng ta phải kiên trì và đẩy mạnh cuộc kháng chiến thần thánh này. Xây dựng chủ nghĩa xã hội là một sự nghiệp to lớn, khó khăn, lại càng không thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Cho nên điều trước tiên mà Đảng tự đòi hỏi mình, tất cả cán bộ, đảng viên ta, từ các đồng chí cán bộ cao cấp, trung cấp đến các đồng chí đảng viên ở cơ sở tự đòi hỏi mình là tinh thần cách mạng triệt để, quyết tâm phấn đấu rất lớn, tinh thần hy sinh quên mình rất cao. Có đồng chí nghĩ rằng cán bộ, đảng viên ta đã trải qua bao nhiêu năm chiến đấu đầy hy sinh gian khổ, đã được thế giới mến phục, thế thì còn đòi hỏi gì nữa, nếu đòi hỏi hơn nữa thì hình như không thoả đáng lắm, không “thấu tình” đối với cán bộ, đảng viên lắm! Chúng ta có thể tự hào về sự nghiệp vĩ đại của Đảng ta, của nhân dân ta, nhưng thật là nguy hiểm nếu tự hào mà sinh ra kiêu ngạo, tự mãn. Phẩm chất cao hay thấp là phải so với yêu cầu của nhiệm vụ cách mạng, so với đòi hỏi của cuộc chiến đấu và cuộc sống. Là người cách mạng thật sự, chúng ta phải tự đòi hỏi mình, bất kể ở cấp nào, phải dũng cảm, quyết tâm và bền bỉ hơn nữa, góp phần cống hiến xứng đáng để đánh thắng giặc Mỹ xâm lược, giải phóng miền Nam, thống nhất nước nhà, và xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội trên đất nước ta.

Yêu cầu thứ hai và yêu cầu thứ ba có liên quan mật thiết với nhau. Nội dung chính của hai yêu cầu đó là ***quan tâm đến đời sống của quần chúng và phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng***. Đây là vấn đề thuộc về bản chất của Đảng ta. Bác Hồ ta “chỉ có một sự ham muốn, ham muốn tột bậc, là làm sao

cho nước ta được hoàn toàn độc lập, dân ta được hoàn toàn tự do, đồng bào ai cũng có cơm ăn, áo mặc, ai cũng được học hành”. Đó cũng là mục tiêu phấn đấu của toàn Đảng, toàn dân ta. Phải kiểm tra lại xem: trong tình cảm, trong hành động của chúng ta đã có sự quan tâm đầy đủ đến đời sống hằng ngày, đến nơi ăn chốn ở, đến sức khỏe và việc học hành của nhân dân ta chưa? Có hiểu hết tâm tư, nguyện vọng của quần chúng và đã là người để quần chúng gửi gắm lòng tin tin cậy chưa?

Chúng ta phải luôn luôn tôn trọng và phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng. Điều này chúng ta đã nói nhiều, nhưng cần phải nói mãi. Cần khẳng định rằng quyền làm chủ tập thể là quyền thiêng liêng của quần chúng cách mạng. Cán bộ, đảng viên chúng ta vừa là người đầy tớ trung thành của nhân dân như Bác Hồ đã nói. Làm cách mạng là để đem lại quyền làm chủ cho quần chúng. Không ai tước đoạt, xâm phạm cái quyền làm chủ tập thể của quần chúng là một động lực thúc đẩy cách mạng tiến lên. Kinh nghiệm thực tế chỉ rõ rằng nơi nào làm tốt việc đó thì sản xuất được đẩy mạnh, quần chúng phấn khởi, quan hệ giữa Đảng và quần chúng càng thêm gắn bó. Nếu trái lại thì phong trào sẽ sút kém, trì trệ, sản xuất không lên, đời sống có nhiều khó khăn, quần chúng kêu ca, thắc mắc.

Trong đấu tranh gian khổ, phần lớn cán bộ, đảng viên ta đã luôn luôn nêu cao phẩm chất đạo đức cách mạng, đồng cam cộng khổ với nhân dân, cho nên được dân tin, dân mến. Song cũng có một số ít cán bộ, đảng viên, nhất là ở các cơ sở nông thôn và thậm chí ở cả cấp huyện, có những biểu hiện không tốt về phẩm chất: tham ô của công, tự tư tự lợi, lấn chiếm ruộng đất của Nhà nước và của hợp tác xã, lợi dụng chèn chèn, vay mượn dây dưa tiền của của tập thể, thiếu tích cực lao động trong hợp tác xã, quan liêu, mệnh lệnh, thiếu tôn trọng quyền làm chủ của nhân dân.

Hiện nay còn nhiều đảng viên không lao động hằng ngày ở đội sản xuất mà lại ở các ngành của xã. Do tổ chức bộ máy chồng chéo, lề lối làm việc quan liêu, nên số đảng viên đó không có thời gian tham gia lao động sản xuất, bám sát cơ sở và

chăm lo công việc gia đình. Chúng ta cần sắp xếp lại bộ máy, cải tiến lề lối làm việc và phân công cán bộ, đảng viên cho thật hợp lý, để bảo đảm cho những đồng chí ấy tham gia lao động sản xuất tốt hơn. Ở đây tôi muốn nêu một thí dụ tuy nhỏ nhưng có ý nghĩa. Một đồng chí chủ tịch xã ở Yên Thành đã tự nguyện từ chức chủ tịch để xuống làm đội trưởng một đội sản xuất, để có kinh nghiệm xây dựng hợp tác xã vững mạnh. Kết quả khá tốt. Đó là một tấm gương sáng. Đã có bao nhiêu đồng chí biết nghĩ và làm như vậy? Có những đồng chí đã kém, không hiểu biết sản xuất, không hiểu biết quản lý kinh tế mà chỉ mong ước được “đề bạt”. Đề bạt như vậy phỏng có ích gì?

Tình trạng thiếu dân chủ nơi nào cũng có. Có kẻ tham ô lại còn dùng quyền lực để kéo bè kéo cánh, trù dập người phê bình hòng che giấu tội lỗi. Hiện tượng đó tuy không nhiều, nhưng rất nghiêm trọng.

Phải chấm dứt tất cả những tình trạng hủ bại đó, vì nó đang gây tổn hại lớn cho nền kinh tế xã hội chủ nghĩa, cho các hợp tác xã sản xuất nông nghiệp, làm hư hỏng cán bộ, đảng viên, ảnh hưởng xấu đến quan hệ giữa Đảng với quần chúng. Phải coi việc làm tốt mọi nghĩa vụ đối với tiền tuyến, đối với Nhà nước, luôn luôn tôn trọng quyền làm chủ tập thể và quan tâm đến lợi ích của quần chúng là biểu hiện của phẩm chất, đạo đức cách mạng. Muốn bồi dưỡng nâng cao phẩm chất, đạo đức cách mạng của đảng viên trước hết các cán bộ chủ chốt phải gương mẫu, trong sạch. Phải có thái độ nghiêm minh, phải giáo dục và phải thi hành kỷ luật thích đáng đối với những trường hợp mất phẩm chất, đạo đức nghiêm trọng.

Yêu cầu thứ tư là **đoàn kết nội bộ**. Đoàn kết nhất trí là sức mạnh của Đảng ta. Đảng viên phải giữ gìn và củng cố sự đoàn kết thống nhất của Đảng như “giữ gìn con người của mắt”. Đó cũng là thước đo lòng trung thành với Đảng. Bác Hồ ta đã suốt đời phấn đấu để thực hiện đoàn kết, đoàn kết toàn Đảng, đoàn kết toàn dân và đoàn kết quốc tế. Phải khẳng định là Đảng ta cũng như nhân dân ta đã rất đoàn kết nhất trí. “Đó là truyền thống cực kỳ quý báu”. Tuy vậy cũng còn có ngành, có cấp, có những biểu hiện không lành mạnh về mặt đoàn kết. Chưa



phải nghiêm trọng tới mức bè phái, và dù có thì cũng chỉ là cá biệt. Nhưng hiểu đoàn kết theo nghĩa là cùng suy nghĩ, cùng hành động một cách ăn khớp, nhịp nhàng theo đúng đường lối, chủ trương, chính sách của Đảng, phối hợp chặt chẽ trong công tác, thống nhất trong thái độ giải quyết các vấn đề... thì phải nói rằng mức đoàn kết ở một số nơi chưa phải đã cao lắm, chưa phải đã tốt lắm. Khi bàn các vấn đề về chủ trương công tác, gặp những vấn đề mà ý kiến khác nhau, có cấp uỷ không tổ chức thảo luận đến nơi đến chốn để giải quyết một cách dứt khoát, trái lại, còn né tránh những vấn đề cần phải tranh luận và thường đi đến những kết luận có tính chất thoả hiệp, mỗi người hiểu một cách và thực hiện một cách tuỳ tiện. Trong cấp uỷ đã thế, thì khi phổ biến nghị quyết xuống cấp dưới, tất không tránh khỏi tình trạng cán bộ nói khác nhau, quần chúng không biết nghe ai. Đó là mới nói về mặt nhận thức chưa nhất trí chứ chưa nói đến chuyện có động cơ cá nhân xen vào. Một khi đã để cho chủ nghĩa cá nhân xen vào thì càng thêm rắc rối. Đối với cán bộ, điều này đặc biệt quan trọng. Có một số người do tự ái cá nhân, không dễ từ bỏ ý kiến sai lầm của mình. Thậm chí có người coi cá nhân mình, uy tín cá nhân mình cao hơn lợi ích của Đảng! Nhưng uy tín đâu ở chỗ khăng khăng giữ lấy sai lầm? Uy tín chính là ở thái độ thẳng thắn thừa nhận sai lầm, chịu khó tìm nguyên nhân đúng đắn và biện pháp tích cực để sửa chữa. Trong sinh hoạt của Đảng, có ý kiến khác nhau là việc bình thường, vì không ai có thể nhận xét vấn đề một cách đầy đủ, toàn diện. Đương nhiên trình độ người này có thể cao hơn người kia, nhưng không ai có thể tự cho mình giỏi hơn tất cả, giỏi hơn tập thể. Lênin vĩ đại nhìn thấu cả thế kỷ mà vẫn luôn luôn khiêm tốn. Bác Hồ cũng là một mẫu mực trong sáng về đức khiêm tốn. Chúng ta lẽ nào lại kiêu ngạo, tự mãn? Đối với đồng chí cũng như đối với quần chúng, cần thành tâm và chịu khó lắng nghe những ý kiến khác nhau. Đồng thời phải tránh lối đoàn kết bề ngoài, “xuê xoa qua chuyện”, vì ngại mất lòng hay sợ phiền lụy cá nhân. “Đoàn kết” kiểu đó rất nguy hiểm. Phải đoàn kết trên cơ sở đường lối, chính sách, nguyên tắc của Đảng; phải sống với nhau trong tình đồng chí, hết lòng giúp đỡ nhau tiến bộ, thẳng thắn, thật thà tự phê bình và phê

bình. Điều quan trọng nhất để bảo đảm sự đoàn kết nhất trí trong nhân dân là trong Đảng, trong từng cấp uỷ, chi bộ phải có sự đoàn kết nhất trí thật sự, chi bộ, đảng viên phải có ý thức tổ chức, kỷ luật cao. Sự đoàn kết nhất trí của cấp uỷ là hạt nhân, là cơ sở của sự đoàn kết trong nội bộ Đảng, bảo đảm cho đảng bộ mình hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ cách mạng. Cũng cần nhớ rằng muốn có đoàn kết thật sự, phải có chủ trương đúng, nếu không có chủ trương đúng thì không có cơ sở để đoàn kết nhất trí. Vì vậy, khi xem xét vấn đề đoàn kết, không nên chỉ xem xét quan hệ cá nhân, mà cần phải xem xét trước hết các chủ trương, quyết định.

Lần này Bộ chính trị cũng nhấn mạnh ***yêu cầu bảo vệ Đảng, bảo vệ đường lối, chính sách, bảo vệ tổ chức và uy tín của Đảng, giữ gìn bí mật của Đảng***. Đây là yêu cầu thứ năm. Đường lối, chính sách của Đảng cơ bản là đúng, do đó mới đưa cách mạng đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác. Thái độ của người đảng viên, người cán bộ lãnh đạo đối với chính sách của Đảng là phải bảo vệ, vì mình là một phần tử trong tổ chức của Đảng. Cá nhân nào cũng có quyền hạn và nghĩa vụ phát biểu ý kiến, thảo luận các vấn đề trong Đảng, nhưng khi tổ chức đã quyết định, thì không thể nói và hành động tùy tiện. Đường lối, chính sách của Đảng được thể hiện bằng nghị quyết, chỉ thị; thái độ đúng đắn của người đảng viên là phải bảo vệ, chấp hành nghiêm chỉnh, không được bàn tán vô tổ chức. Kỷ luật sắt của Đảng không cho phép một ai có những hành động hoặc dung túng người khác nói hoặc làm sai đường lối, chính sách của Đảng. Đó là nguyên tắc. Nói như thế không có nghĩa là Đảng không cho phép đảng viên có ý kiến khác đối với đường lối, chính sách của Đảng. Nguyên tắc tập trung dân chủ của Đảng cho phép và khuyến khích bất cứ đảng viên nào có ý kiến gì khác đều được phát biểu và trình bày thẳng thắn trong Đảng, đưa ra tập thể đồng cấp hoặc đưa lên cấp trên cho tới Đại hội Đảng. Nhưng phải phát biểu trong tổ chức của Đảng với thái độ thiện ý, chân thành. Đảng viên có thể không đồng ý với chi uỷ hoặc chi bộ, có quyền bảo lưu ý kiến, nhưng không được tuyên truyền ý kiến riêng của mình. Cá nhân phải phục tùng tập thể, thiểu số phải phục tùng đa số,

cấp dưới phải phục tùng cấp trên, toàn Đảng phải phục tùng Trung ương, đó là nguyên tắc tập trung dân chủ. Không như thế thì làm sao Đảng có thể trở thành một đội ngũ có tổ chức chặt chẽ, trở thành một ý chí thống nhất?

Chúng ta phải có thái độ nghiêm túc đối với nghị quyết của Đảng, phải thảo luận và chấp hành đến nơi đến chốn. Tránh tình trạng ở hội nghị thì không thảo luận thẳng thắn, triệt để, sau hội nghị thì tư tưởng phân tán, nhận thức không rõ ràng, nhất trí, sinh ra hành động tùy tiện. Tình hình đó rất nguy hại, phải kiên quyết chấm dứt. Bảo vệ Đảng là bảo vệ và thực hiện đường lối, chính sách của Đảng, bảo vệ tổ chức và uy tín của Đảng, đồng thời chống mọi hành động tiết lộ bí mật của Đảng, của Nhà nước và mất cảnh giác với âm mưu phá hoại của địch.

Tuyệt đối trung thành và thật thà với Đảng là một yêu cầu cơ bản về phẩm chất người đảng viên. Trong đấu tranh cách mạng, trong lao động sản xuất, trong công tác, trong học tập, trong cuộc sống hằng ngày, người đảng viên phải luôn luôn xem Đảng là sinh mệnh, là lương tâm của mình, là gia đình lớn của mình. Đối với Đảng, người đảng viên không có gì e ngại. Mọi tư tưởng, hành động có quan hệ đến đường lối, chính sách, tổ chức của Đảng, đều cần được trình bày, báo cáo rõ ràng, không giấu giếm, không xuyên tạc. Cần nghiêm khắc phê bình thái độ không trung thực, nói một đường, làm một nẻo, hoặc “bằng mặt không bằng lòng”. Phải có thái độ nghiêm túc trong việc giữ gìn bí mật của Đảng, của Nhà nước và luôn nêu cao tinh thần cảnh giác cách mạng. Trong cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước hiện nay, chúng ta càng phải đề cao cảnh giác cách mạng cao hơn bao giờ hết. Phải kiên quyết đấu tranh phê bình, giáo dục những người làm việc cầu thả, ăn nói ba hoa, vì đó là một nguồn cung cấp tài liệu cho địch; phải thận trọng trong việc kết nạp người vào Đảng và lựa chọn người vào các cơ quan, xí nghiệp; phải đấu tranh bảo vệ đường lối, chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước, chống mọi luận điệu xuyên tạc của địch; phải tôn trọng các chế độ, nội quy bảo mật phòng gian đã được quy định, v.v... Tinh cảnh giác cách mạng là một thước đo trình độ giác ngộ chính trị và tinh thần trách nhiệm của mỗi đảng viên đối với lợi ích của Đảng và của nhân dân.

Yêu cầu thứ sáu là ***nêu cao ý thức độc lập, tự chủ và chấp hành đúng đường lối quốc tế của Đảng.*** Từ khi mới ra đời, Đảng ta đã khẳng định cách mạng Việt-nam là một bộ phận khăng khít của cách mạng thế giới, Đảng và Hồ Chủ tịch luôn luôn coi trọng việc đoàn kết với các nước xã hội chủ nghĩa, với các đảng anh em, với giai cấp công nhân và nhân dân cách mạng trên thế giới, coi đó là một nguyên tắc, là một trong những nhân tố quyết định thành công của cách mạng nước ta. Chúng ta phải học tập nhiều các đảng anh em, nhưng phải sáng tạo, với tinh thần tự chủ và độc lập suy nghĩ. Hiện nay trong phong trào cộng sản quốc tế đang có những ý kiến khác nhau, chúng ta phải biết Đảng ta nghĩ gì, nói gì, phải tin ở sự lãnh đạo của Đảng, của Trung ương. Đường lối quốc tế của Đảng là tình hữu nghị anh em, tình đoàn kết chiến đấu, sâu sắc, chân thành. Đối với bất cứ một đảng mác-xít - lenin-nít nào, chúng ta cũng giữ một tấm lòng trong sáng thủy chung như thế. Chúng ta luôn luôn biết ơn các đảng anh em. Chúng ta nhận rõ rằng nếu không có sự đồng tình và ủng hộ hết sức quý báu của các nước xã hội chủ nghĩa anh em, của phong trào cộng sản quốc tế và của nhân dân tiến bộ tất cả các nước, bao gồm cả nhân dân Mỹ, thì sự nghiệp cách mạng của chúng ta còn khó khăn hơn. Đường lối quốc tế của Đảng ta bắt nguồn từ lợi ích lâu dài và trước mắt của sự nghiệp cách mạng nước ta, đồng thời cũng xuất phát từ lợi ích của cách mạng thế giới. Chúng ta vừa phải chống thái độ tự tích cực, vừa phải đề phòng sự kiêu ngạo. Đảng ta vĩ đại, nhân dân ta anh hùng thì chúng ta càng phải khiêm tốn. Đó là yêu cầu của Đảng đối với mỗi cán bộ, đảng viên trong tình hình hiện nay. Rõ ràng, đường lối quốc tế đúng đắn của Đảng ta được quán triệt trong suốt quá trình cách mạng. Đảng ta đã tranh thủ được ngày càng nhiều sự đồng tình và ủng hộ của phong trào cách mạng thế giới, đã giáo dục cho nhân dân ta những tình cảm trong sáng của chủ nghĩa quốc tế vô sản, chống lại những quan điểm dân tộc chủ nghĩa của các giai cấp tư sản và tiểu tư sản, phá tan những âm mưu chia rẽ thâm độc của đế quốc và bè lũ tay sai; đồng thời đã cổ vũ nhân dân ta cố gắng góp phần tích cực vào cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân thế giới.

Thực hiện Di chúc của Hồ Chủ tịch, toàn Đảng, toàn dân ta nguyện nêu cao ý thức độc lập, tự chủ và chấp hành đúng đường lối quốc tế của Đảng, nhằm “góp phần khôi phục và tăng cường sự đoàn kết trong phe xã hội chủ nghĩa và trong phong trào cộng sản và công nhân quốc tế trên cơ sở chủ nghĩa Mác-Lênin và chủ nghĩa quốc tế vô sản, có lý có tình”.

Yêu cầu cuối cùng là ***cán bộ, đảng viên phải có cố gắng học tập để nâng cao trình độ về mọi mặt, nhằm hoàn thành tốt những nhiệm vụ mà Đảng và Nhà nước giao cho.*** Đây là một vấn đề phải phấn đấu lâu dài, vì trình độ không dễ một lúc có thể nâng lên ngay được. Nhưng nếu chúng ta không phấn đấu khẩn trương để nâng cao trình độ thì không thể nào hoàn thành được sự nghiệp cách mạng vô cùng khó khăn gian khổ. Thái độ đối với việc học tập là một biểu hiện của tính đảng. Yêu cầu chung đối với chúng ta là phải bằng cách này hay cách khác, nâng cao trình độ của mình lên. Phải noi gương Lênin, noi gương Bác hồ mà học, học suốt đời. Dưới chế độ xã hội chủ nghĩa, được Đảng và Nhà nước giáo dục, giúp đỡ, thế hệ trẻ của nước ta đang tiến bộ nhanh chóng, đang tiến quân mạnh mẽ vào khoa học kỹ thuật. Lớp cán bộ, đảng viên cũ một mặt phải biết bồi dưỡng dìu dắt lực lượng trẻ, mặt khác phải cố gắng vươn lên để đáp ứng được yêu cầu của nhiệm vụ cách mạng. Điều quan trọng là biết thành tâm học tập. Ở ta, cha cách mạng, con cũng cách mạng, cha anh hùng, con cũng anh hùng. Con em chúng ta được Đảng giáo dục và rèn luyện nên có phẩm chất cách mạng cao đẹp, có lý tưởng cộng sản chủ nghĩa, có năng lực, có kiến thức. Họ có thể kế tục một cách xứng đáng sự nghiệp của cha anh. Đó là điều đáng mừng. Tục ngữ ta có câu “Con hơn cha, nhà có phúc”. Nếu chúng ta biết kết hợp số cán bộ cũ đang cố gắng vươn lên với số cán bộ trẻ có nhiều triển vọng thì Đảng ta sẽ có một đội ngũ cán bộ “vừa đỏ vừa chuyên”, chẳng những bảo đảm cho thắng lợi hôm nay mà còn bảo đảm vững chắc cho thắng lợi ngày mai.

Xây dựng chủ nghĩa xã hội là nhiệm vụ rất khó khăn, rất mới mẻ, đòi hỏi mỗi người phải cố gắng rất lớn để nâng cao từng bước trình độ của mình cho kịp yêu cầu của cách mạng. Làm cách mạng trước hết phải có nhiệt tình và quyết tâm,

nhưng chưa thể chưa đủ để bảo đảm cho cách mạng thắng lợi. Cán bộ, đảng viên chúng ta, trừ một số rất ít, đều có đạo đức cách mạng, nhưng về mặt trình độ năng lực thì nói chung còn yếu, nhất là về mặt xây dựng và quản lý kinh tế. Trong những năm qua chúng ta đã từng bước trưởng thành về mặt này và đã có những kinh nghiệm nhất định, song nó vẫn đang còn là một vấn đề rất lớn đối với số rất đông cán bộ, đảng viên. Điều đáng phấn khởi là bây giờ ở hàng nghìn hợp tác xã và xí nghiệp tiên tiến có những cán bộ xuất sắc. Họ có trình độ nghiên cứu và có thể trình bày một cách có căn cứ những suy nghĩ về địa phương mình, về hợp tác xã, xí nghiệp của mình. Tiêu biểu cho số cán bộ, đảng viên đó là những anh hùng lao động. Trên lĩnh vực xây dựng và phát triển kinh tế, chúng ta tuy có tiến bộ về nhiều mặt, nhưng so với yêu cầu của nhiệm vụ cách mạng thì còn phải cố gắng vượt bậc, phải học tập với tinh thần cách mạng tiến công. Có thể học trong nước, học ngoài nước, nhưng trước hết cần học những kinh nghiệm sáng tạo trên miếng đất của chúng ta, thích hợp với trình độ hiện có của chúng ta. Học tập những điển hình tiên tiến là một biện pháp rất tốt, rất thiết thực, vì các điển hình đó là trường học lớn đối với mỗi chúng ta, kể cả những đồng chí lãnh đạo cấp cao, đặc biệt là về mặt lãnh đạo kinh tế, lãnh đạo kỹ thuật. Các cấp, các ngành cần chú ý phát hiện, xây dựng, học tập và nhân các điển hình tiên tiến, vì đó là một trong những biện pháp quan trọng để giúp chúng ta nâng cao hiệu quả công tác lãnh đạo và chỉ đạo. Địa phương nào cũng có những điển hình tốt. Điều quan trọng là phải có tinh thần khiêm tốn và chịu khó học tập, đồng thời biết vận dụng sáng tạo những kinh nghiệm tiên tiến của điển hình.

Lê-nin đã từng nói rằng khi việc nâng cao năng suất lao động, tăng thêm sản phẩm xã hội, nói một cách khác là khi công tác quản lý kinh tế được đặt thành nhiệm vụ trung tâm hàng đầu, thì sự cổ động chính trị không còn đủ nữa. Lê-nin nhận xét rằng trong quần chúng lao động có rất nhiều người có năng lực về quản lý kinh tế, quản lý sản xuất, vì cuộc sống hằng ngày buộc họ phải đi sâu vào

những vấn đề đó. Đó là một sự đánh giá rất sâu sắc, gợi ý cho chúng ta suy nghĩ trong công tác bồi dưỡng và đào tạo cán bộ.

Chúng ta học tập là để chấp hành tốt đường lối, chính sách của Đảng, sao cho sát hợp với điều kiện và đặc điểm của địa phương. Việc này đòi hỏi phải có sự cố gắng từ trên xuống dưới. Chẳng hạn vấn đề lớn nhất của ta ở miền Bắc hiện nay là sản xuất nông nghiệp, thế nhưng không phải mọi ngành, mọi cấp đều đã quán triệt đầy đủ đường lối phát triển nông nghiệp của Đảng. Đương nhiên sản xuất nông nghiệp có nhiều khó khăn, nhưng nếu chúng ta nắm vững đường lối hơn, có những biện pháp tích cực hơn về kinh tế, kỹ thuật, về tổ chức quản lý, có quyết tâm cao hơn thì tình hình nhất định tốt hơn. Kinh nghiệm của các điển hình tiên tiến đã chứng minh điều đó.

Một biện pháp tốt hơn nữa để nâng cao trình độ, năng lực của chúng ta là phải biết kịp thời tổng kết kinh nghiệm. Chúng ta cần học tập các đồng chí trong quân đội: từ các đồng chí chiến đấu trên chiến trường cho đến các đồng chí lãnh đạo ở trung ương đều rất chú ý rút kinh nghiệm. Trên trận địa kinh tế, chúng ta chưa làm được như thế. Đó là một nhược điểm, một khuyết điểm mà chúng ta cần tích cực khắc phục.

Tóm lại, ra sức học tập và rèn luyện để nâng cao phẩm chất, đạo đức cách mạng và nâng cao trình độ, năng lực công tác là hai yêu cầu mà cách mạng đề ra cho mỗi chúng ta trong tình hình hiện nay. Thực hiện hai yêu cầu đó là nhằm làm cho cán bộ, đảng viên vươn lên một bước và có ý thức vươn lên mãi để nâng cao sức chiến đấu của Đảng ta. Ý nghĩa, mục đích của nghị quyết của Bộ chính trị về nâng cao chất lượng đảng viên lần này là như thế. Tất cả cán bộ, đảng viên không trừ một ai, đều phải làm tốt cuộc vận động nâng cao chất lượng đảng viên.

Bảy yêu cầu mà Bộ chính trị nêu lên đều quan trọng cả, không thể xem nhẹ yêu cầu nào. Vấn đề là phải xuất phát từ tình hình cụ thể của đảng bộ mình xem việc gì bức thiết nhất, quan trọng nhất, có tính phổ biến nhất để vận dụng cho thích hợp và cuối cùng phải đạt cho kỳ được cả bảy yêu cầu đó.

Chúng ta luôn luôn nói Đảng là nguồn gốc của mọi thắng lợi, nhưng thật ra chúng ta bỏ công sức vào công tác xây dựng Đảng chưa nhiều. Thực tiễn cho thấy nơi nào đảng bộ quan tâm và biết cách làm công tác xây dựng Đảng thì nơi đó phong trào cách mạng của quần chúng tiến triển tốt. Trái lại, những nơi phong trào kém thường là do chưa quan tâm hoặc thiếu hiểu biết về công tác Đảng. Chúng ta còn tiềm lực lớn vô hạn, nhưng chưa được phát huy đầy đủ. Nếu một triệu đảng viên đều là “dũng sĩ” thì sức tiến công của cách mạng còn mạnh hơn nhiều. Chúng ta đã có nhiều dũng sĩ trong chiến đấu, nhất định cũng sẽ có nhiều “dũng sĩ” trên mặt trận sản xuất.

Cuộc vận động nâng cao chất lượng đảng viên là một cuộc vận động có tính chất cách mạng trong Đảng. Cuộc vận động này sẽ tiến hành trong vài năm. Nếu các đồng chí quyết tâm thực hiện phương hướng mà Trung ương đã vạch ra, nếu các đồng chí thực sự coi công tác Đảng, công tác nâng cao chất lượng đảng viên là “biện pháp của mọi biện pháp”, nguồn gốc của mọi thắng lợi thì chắc chắn cuộc vận động sẽ thành công tốt đẹp.

Để bảo đảm thực hiện tốt cuộc vận động này, các cấp uỷ cần thảo luận để nắm vững ý nghĩa, nội dung nghị quyết của Bộ chính trị, chỉ thị của Ban bí thư, phải xác định được nhiệm vụ cụ thể của địa phương mình, đánh giá đúng đắn tình hình cán bộ, đảng viên, kể cả trong cấp uỷ, từ đó mà có kế hoạch tiến hành cụ thể.

Muốn nâng cao thật sự chất lượng cán bộ, đảng viên thì ***công việc hàng đầu có tính quyết định là xác định được đúng đắn nhiệm vụ, phương hướng, mục tiêu phấn đấu của đảng bộ với những biện pháp, kế hoạch cụ thể, chính xác*** cho cả cuộc vận động và cho từng bước của cuộc vận động.

Hiện nay đang có nhiều cuộc vận động, mà tập trung nhất là ba cuộc vận động lớn: về lao động sản xuất, về dân chủ và về nâng cao chất lượng đảng viên. Vị trí của ba cuộc vận động và quan hệ giữa ba cuộc vận động đó là như thế nào? Nói một cách vắn tắt, mục tiêu trước mắt của chúng ta ở miền Bắc là tạo ra năng suất lao động cao hơn và tạo ra một khối lượng sản phẩm lớn hơn. Đó phải là sự



nghiệp của quần chúng. Nhưng quần chúng có giác ngộ sâu sắc, có làm chủ tập thể thật sự mới có được một phong trào lao động sản xuất sâu rộng. Do đó phải có cuộc vận động dân chủ. Nếu không kinh qua cuộc vận động dân chủ thì khó mà đưa sản xuất lên được. Cuộc vận động nâng cao chất lượng đảng viên lần này cũng là nhằm bảo đảm tốt công tác vận động quần chúng, phát huy quyền làm chủ của quần chúng để đẩy mạnh phong trào lao động sản xuất và tiết kiệm. Không nâng cao chất lượng của Đảng thì làm sao nâng cao được chất lượng của quần chúng ? Do đó, chúng ta thấy rằng ba cuộc vận động nói trên có quan hệ khăng khít với nhau. Nếu không hiểu rõ vị trí của mỗi cuộc vận động và mối quan hệ chặt chẽ giữa ba cuộc vận động đó thì sẽ lúng túng và sẽ gặp khó khăn trong khi tiến hành, nhất là không thể sắp xếp công việc một cách hợp lý. Như vậy sẽ tốn nhiều công sức mà kết quả đạt được chẳng bao nhiêu.

Sau khi xác định được phương hướng, mục tiêu phấn đấu của đảng bộ thì điều quan trọng là phải ***thông qua việc đấu tranh thực hiện phương hướng, mục tiêu đó và thông qua việc cải tiến sinh hoạt của các tổ chức từ các cấp uỷ đến các cơ sở của Đảng và các biện pháp giáo dục khác để nâng cao chất lượng đảng viên.***

Mỗi cán bộ, đảng viên chủ yếu phải thông qua việc chấp hành các chính sách của Đảng, thực hiện các nhiệm vụ cách mạng, mà không ngừng rèn luyện mình về lập trường, tư tưởng, đạo đức, tác phong, không ngừng nâng cao trình độ nghiệp vụ chuyên môn. Như trên đã nói, tích cực phấn đấu để thực hiện nghị quyết và chỉ thị của Đảng là nhiệm vụ hàng đầu của mỗi đảng viên. Mọi nghị quyết và chỉ thị của Đảng đều thể hiện đường lối, chính sách của Đảng. Đường lối, chính sách của Đảng xuất phát từ lợi ích của giai cấp công nhân, của nhân dân lao động, của dân tộc. Vì vậy, việc chấp hành các nghị quyết, chỉ thị của Đảng là căn cứ chủ yếu để xem xét tinh thần cách mạng, lòng trung thành, ý thức phục vụ của đảng viên đối với Đảng và sự nghiệp cách mạng. Một khi việc chấp hành nghị quyết và chỉ thị của Đảng đã trở thành ý thức tự giác, tự nguyện, trở thành tình cảm cách mạng của mình thì người đảng viên sẽ thấy có biết bao

nhiều việc trong đời sống hằng ngày phải suy nghĩ, phải làm, và sẽ nảy nở bao nhiêu sáng kiến để khắc phục những khó khăn, hoàn thành nhiệm vụ. Tính chiến đấu cách mạng của người đảng viên chính là ở chỗ đó. Người đảng viên có tính chiến đấu cách mạng thì có tinh thần trách nhiệm cao, làm được bao nhiêu việc cho cách mạng cũng thấy ít, thành công bao nhiêu cũng thấy còn phải cố gắng vươn lên thêm nữa. Một ngày nào không làm được việc có ích cho Đảng, cho nhân dân thì cảm thấy ăn không ngon, ngủ không yên.

Nâng cao chất lượng sinh hoạt của các chi bộ, các đảng bộ cơ sở là biện pháp quan trọng nhất để nâng cao chất lượng đảng viên. Hiện nay, ở một số nơi nội dung sinh hoạt của chi bộ không hơn gì của một tổ chức quần chúng thông thường: nội dung giáo dục và tính chiến đấu còn thấp. Người đảng viên đi họp thường là để thụ động nhận một sự phân công nào đấy. Họ còn ít hiểu về tình hình, nhiệm vụ, về đường lối, chính sách của Đảng, về vấn đề phải làm thế nào để lãnh đạo, giáo dục, đoàn kết, động viên quần chúng tự giác phấn đấu cho sự nghiệp cách mạng. Các vấn đề trong chi bộ có lúc không được thảo luận rõ ràng, dứt khoát. Ý thức làm chủ tập thể của đảng viên trong chi bộ chưa đầy đủ, do đó trí tuệ tập thể của chi bộ chưa được phát huy.

Cần cải tiến sinh hoạt và mọi hoạt động của chi bộ nhằm tăng hiệu lực lãnh đạo của chi bộ. Sinh hoạt chi bộ phải thật sự có nội dung chính trị cụ thể và phong phú, hội nghị chi bộ phải là nơi các đảng viên thảo luận về đường lối, chính sách của Đảng cùng những biện pháp thực hiện, nghị quyết chỉ thị của Đảng, về nhiệm vụ công tác của tổ chức đảng, đồng thời là nơi giáo dục và đấu tranh về lập trường, tư tưởng, rèn luyện đảng viên về chính trị và phẩm chất. Hội nghị chi bộ còn là nơi phân công, phân nhiệm cho từng đảng viên và kiểm điểm kết quả thực hiện các chủ trương của chi bộ và trách nhiệm của từng người. Phương thức hoạt động của chi bộ và đảng bộ cơ sở cũng phải được cải tiến theo hướng phát huy hết sức mạnh và khả năng hoạt động của các cơ quan chính quyền và chuyên môn cũng như của các đoàn thể quần chúng nhằm hoàn thành tốt các nhiệm vụ cụ thể theo đúng đường lối, chính sách của Đảng. Phải tránh tình trạng

bao biện làm thay hoặc buông lỏng sự lãnh đạo của tổ chức đảng, đồng thời phải xây dựng mối quan hệ chặt chẽ như máu thịt giữa chi bộ và quần chúng.

Cải tiến lề lối sinh hoạt của các cấp ủy đảng là để bảo đảm nguyên tắc tập thể, dân chủ, bảo đảm tính tổ chức và kỷ luật, bảo đảm sự nhất trí trong nội bộ Đảng. Tất cả các cấp đều cần phải phấn đấu nâng cao tính tập thể, dân chủ, tăng cường kỷ luật và sự đoàn kết nhất trí trong Đảng, kiên quyết khắc phục mọi tình trạng không lành mạnh: cá nhân độc đoán, tự do tản mạn, thiếu tinh thần đoàn kết, hợp tác, vv...

Hiện nay, ở một số nơi còn nhiều hiện tượng chưa thật tập thể, dân chủ. Nghị quyết thường do một vài đồng chí nào đó thảo rồi đưa ra hội nghị cấp ủy thảo luận qua loa, chứ không phải là kết quả của sự nghiên cứu, suy nghĩ thật sự của tập thể cấp ủy. Vẫn còn có tình trạng bí thư hoặc các đồng chí trong ban thường vụ tự coi mình như một cấp trên của cấp ủy và coi nhẹ ý kiến của cấp ủy. Chúng ta cần chú ý trước hết tới yêu cầu bảo đảm dân chủ và kỷ luật và coi đó là một yêu cầu hết sức quan trọng để phát huy trí tuệ tập thể. Có như thế mới có sự đoàn kết nhất trí thật sự, đồng thời mới thấy sáng những vấn đề phải giải quyết và có những biện pháp chính xác để thực hiện nhiệm vụ.

Để nâng cao chất lượng đảng viên, không thể không ***làm tốt công tác giáo dục, công tác tư tưởng***. Công tác này trước nay chúng ta đã làm nhưng hiệu quả chưa cao, còn lãng phí nhiều thì giờ, sức lực, vì chưa bám sát nhiệm vụ chính trị và đời sống thực tiễn. Đã đến lúc phải cải tiến toàn bộ công tác giáo dục cán bộ, đảng viên. Điều quan trọng trước hết là phải có phương hướng, nội dung giáo dục đúng và đội ngũ cán bộ giảng dạy tốt. Phải rất quan tâm giáo dục quần chúng để quần chúng có thể tham gia xây dựng Đảng với ý thức cao hơn và đạt hiệu quả lớn hơn.

Một biện pháp nữa không thể thiếu được là phải ***tổ chức, giúp đỡ mỗi đảng viên có kế hoạch tự bồi dưỡng mình về phẩm chất, đạo đức cách mạng và năng lực công tác***.

Từ trước đến nay, Đảng ta rất quan tâm đến việc bồi dưỡng cán bộ, đảng viên, nhiều đồng chí chúng ta cũng cố gắng tự bồi dưỡng, nhưng thật là chưa đủ. Từ nay trở đi, chúng ta phải cố gắng nhiều hơn nữa. Cần lấy việc tự bồi dưỡng là chính, vì không ai có thể làm thay ta được và dù có đi học ở các trường lớp tập trung thì thời gian cũng chỉ có hạn. Hằng ngày, mỗi đảng viên cần suy nghĩ, nghiên cứu đường lối, chính sách của Đảng, cố gắng nắm vững và suy nghĩ trên miếng đất thực tế mà mình hoạt động; thành tâm học kinh nghiệm của đồng chí, của quần chúng, qua đó mỗi ngày tự nâng trình độ mình lên. Chúng ta có thể học trong nhân dân, học trong thực tế, học trong tổ chức Đảng, học ở trường, học trong sách, tất cả các hình thức đó đều tốt. Nhưng trường học lớn nhất vẫn là trường học đời sống thực tế, trường học thực tiễn đấu tranh cách mạng. Đó là trường học hằng ngày của chúng ta. Phải lao vào mà học với một thái độ rất khiêm tốn, nên nghĩ rằng bao giờ cũng có những người giỏi hơn ta về mặt này hay mặt khác, và trong thực tiễn cách mạng có biết bao nhiêu điều đáng học. Vừa tự bồi dưỡng mình vừa chăm lo bồi dưỡng cho lớp người trẻ, có như thế mới bảo đảm được mọi nhiệm vụ chính trị của Đảng một cách tốt đẹp mà góp phần đưa cách mạng tiến lên không ngừng.

Các tổ chức đảng cần giúp cho cán bộ, đảng viên nhận thức rõ tình hình và nhiệm vụ chung của Đảng và riêng của chi bộ, xác định rõ vị trí, trách nhiệm cụ thể của mình, thấy hết chỗ mạnh, chỗ yếu của mình và trên cơ sở đó đề ra được mục tiêu phấn đấu cụ thể, thiết thực cùng những biện pháp thực hiện trong từng thời gian và trong cả quá trình tiến hành cuộc vận động. Đồng thời cũng cần tổ chức, giúp đỡ và tạo điều kiện cho cán bộ, đảng viên thực hiện kế hoạch tự bồi dưỡng cho có kết quả tốt. Cách tốt nhất là thông qua sinh hoạt Đảng, thông qua công tác thực tế hằng ngày để giúp họ nâng cao phẩm chất cách mạng và năng lực công tác. Đồng thời có kế hoạch tổ chức cho cán bộ, đảng viên học tập văn hoá, lý luận và những kiến thức về khoa học, kỹ thuật, quản lý kinh tế.

Cuối cùng là phải tiến hành những ***biện pháp tổ chức***.

Muốn bảo đảm nguyên tắc sinh hoạt của Đảng, nguyên tắc tập trung dân chủ, bảo đảm tổ chức và kỷ luật thì phải có **sự phân công, phân nhiệm rõ ràng**. Thực hiện chế độ phân công phụ trách là để tránh tình trạng vô trách nhiệm, dễ làm khó bỏ, hợp ý thì làm, không hợp ý thì thôi, hoặc không phản đối nhưng không làm... Sự phân công phải toàn diện, vì một chủ trương thường có liên quan đến nhiều công tác. Nếu không có sự phân công toàn diện rõ ràng, mạnh ai nấy làm thì sẽ không thể tập trung mọi hoạt động vào một hướng, phân tán lực lượng, làm lãng phí sức người, sức của và thậm chí hỏng cả việc.

Để làm tốt cuộc vận động nâng cao chất lượng đảng viên, các cấp uỷ, nhất là đồng chí bí thư, phải thấy hết tầm quan trọng của công tác xây dựng Đảng. Tránh tình trạng các đồng chí chủ chốt, nhất là đồng chí bí thư bị ngập trong nhiều việc hằng ngày mà sao lãng công tác Đảng, công tác quần chúng. Nhiệm vụ của cấp uỷ nói chung và riêng đồng chí bí thư là bảo đảm lãnh đạo toàn diện, nắm vững tình hình, xác định mục tiêu phấn đấu, chương trình hành động với các biện pháp có hiệu quả, bảo đảm công tác chính trị, tư tưởng và tổ chức nhằm thực hiện mọi nhiệm vụ. Các cấp uỷ viên phụ trách ngành chuyên môn hoặc đoàn thể quần chúng khi tới đâu cũng phải xem xét công tác Đảng. Cán bộ tổ chức, tuyên huấn, kiểm tra phải được rèn luyện, giáo dục kỹ, vì đó là những công cụ chuyên môn của Đảng. Các ngành khác cũng có trách nhiệm tham gia cuộc vận động, nhưng tuyên huấn, tổ chức, kiểm tra phải là chủ lực, phải là tham mưu thật sự, phải là đội ngũ đáng tin cậy để làm tốt công tác xây dựng Đảng. Bộ phận này phải phối hợp chặt chẽ với nhau. Đã là tham mưu thì phải có mưu, phải sáng, muốn sáng thì trí và lòng phải sáng, có như thế mới giúp ích cho Đảng được.

Đã bàn bạc rồi, đã phân công rồi, phải có **chế độ kiểm tra**. Kiểm tra từ trên xuống và kiểm tra từ dưới lên. Dựa vào tổ chức Đảng và dựa vào quần chúng để kiểm tra. Có kiểm tra chặt chẽ và thường xuyên mới có cơ sở để nhận định, đánh giá tình hình, phát hiện được người tốt, việc tốt, điển hình tốt, rút được kinh nghiệm kịp thời nhằm đẩy mạnh mọi mặt công tác. Việc kiểm tra làm được tốt

sẽ giúp cho chúng ta kịp thời phát huy mặt tích cực, uốn nắn những lệch lạc, ngăn ngừa được khuyết điểm. Qua công tác kiểm tra, chúng ta sẽ biết được nghị quyết, chỉ thị của Đảng được chấp hành ra sao, có điểm gì cần bổ sung hoặc thay đổi, và đây là một mặt rất quan trọng.

Cần phải có *chế độ sơ kết, tổng kết kinh nghiệm và phê bình, tự phê bình*. Những việc làm này không những có tác dụng về mặt giáo dục mà còn có ý nghĩa rất lớn về mặt củng cố tổ chức. Phải nghiêm chỉnh thực hiện chế độ cán bộ, đảng viên tự phê bình công khai trước quần chúng, quần chúng tham gia xây dựng Đảng, phê bình cán bộ, đảng viên. Mấy năm gần đây, một số nơi đã làm như thế nhưng chưa thường xuyên và còn tùy tiện. Việc vận động quần chúng tham gia xây dựng Đảng sẽ giúp cho cán bộ, đảng viên ngày càng tiến bộ, quan hệ giữa Đảng và quần chúng ngày càng gắn bó, chính sách của Đảng đưa ra được chấp hành nghiêm chỉnh và sáng tạo.

Một biện pháp có ý nghĩa quyết định về mặt tổ chức cần nhấn mạnh là *biện pháp bố trí cán bộ*. Tất cả những việc nói trên sẽ không thể tiến hành tốt, nếu chúng ta không làm tốt việc bố trí cán bộ. Đây là một khâu rất quan trọng trong vấn đề tổ chức hiện nay. Mọi việc (xác định nhiệm vụ chính trị, giáo dục sinh hoạt của Đảng...) chỉ có thể làm được tốt khi nào chúng ta có một đội ngũ cốt cán vững. Chúng ta có đủ điều kiện thực hiện điều đó vì đội ngũ cán bộ chúng ta ngày càng trưởng thành và trong quần chúng cách mạng luôn luôn nảy sinh những nhân tố mới. Có điều là phải có cách nhìn mới, chính xác hơn về những giá trị mới. Phẩm chất và năng lực thể hiện chủ yếu trong việc phấn đấu hoàn thành nhiệm vụ cách mạng. Trong cán bộ, đảng viên, trong quần chúng lao động và năng lực như thế mà ta chưa biết sử dụng, phát huy đầy đủ.

Cán bộ lãnh đạo có vai trò rất lớn. Muốn làm chuyển được quần chúng thì phải chuyển được đảng viên, muốn làm chuyển được đảng viên và quần chúng thì phải làm chuyển được cán bộ lãnh đạo, và trong những trường hợp cần thiết thì phải bố trí lại, điều chỉnh lại cán bộ lãnh đạo. Người cán bộ tốt là người có tinh thần cách mạng tiến công cao, đúng với tinh thần “nhiệm vụ nào cũng hoàn

thành, khó khăn nào cũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng”; có khả năng đoàn kết, liên hệ chặt chẽ với quần chúng, có tác phong dân chủ; có phẩm chất đạo đức trong sạch, không tham ô, không làm việc gì không lành mạnh; đồng thời phải có năng lực hoàn thành nhiệm vụ được giao cho bất cứ hoàn cảnh nào.

\*

Bây giờ xin nói về vấn đề kết nạp đảng viên mới Lớp Hồ Chí Minh và vấn đề đưa những người không đủ tư cách đảng viên ra khỏi Đảng.

Bộ chính trị quyết định kết nạp một lớp đảng viên mới lấy tên vẻ vang là Lớp Hồ Chí Minh để tăng thêm sức chiến đấu mới cho Đảng, thúc đẩy các đảng viên khác vươn lên xứng đáng hơn nữa với Đảng, với Bác Hồ và làm mẫu mực cho công tác kết nạp người vào Đảng từ nay về sau.

Theo ba yêu cầu trên, trước hết những người được kết nạp lớp này phải là những người có giác ngộ giai cấp, có động cơ đúng đắn, phải hiểu rõ mục đích, tính chất của Đảng, hiểu rõ nhiệm vụ của Đảng và của đảng viên. Cần nhấn mạnh điều này là vì trong những năm qua, công tác phát triển Đảng nói chung là tốt, nhưng cũng có một tỷ lệ nhất định người vào Đảng không đủ tiêu chuẩn, có một số người vào Đảng với động cơ không đúng. Số người đó vào Đảng chẳng những không làm tăng thêm sức chiến đấu cho Đảng mà còn gây tác dụng tiêu cực. Cho nên đợt kết nạp này phải làm đúng tiêu chuẩn và những thủ tục đã quy định trong điều lệ Đảng, đặc biệt chú ý những điểm đã nói ở trên về chất lượng đảng viên.

Về **phương hướng giai cấp**, chỉ thị của Trung ương lần này nhấn mạnh sự cần thiết phải phát triển Đảng trong công nhân. Vì nhìn chung tỷ lệ công nhân trong Đảng còn thấp so với yêu cầu. Vấn đề này đối với cấp huyện không lớn lắm, nhưng cũng cần phải quan tâm. Đối với các thành phố và các khu công nghiệp, đây là một vấn đề rất quan trọng. Chúng ta phải phấn đấu tăng mạnh thành phần công nhân trong Đảng, trước hết là công nhân kỹ thuật, công nhân lâu năm, công nhân lâu đời. Đối với nông dân tập thể, trước hết chú ý đến xã viên ưu tú, hăng hái sản xuất, chiến đấu, làm tốt nghĩa vụ đối với Nhà nước, có sự liên hệ tốt với

quần chúng. Đương nhiên, chúng ta có xét đến quá trình, đến những người bên bí, trung thực và được thử thách thật sự. Vì muốn đánh giá con người, phải có thời gian nhất định, ít ra là dăm ba năm, trừ những trường hợp đặc biệt bộc lộ rõ phẩm chất, trình độ giác ngộ cách mạng, không nên căn cứ vào biểu hiện bề ngoài, nhất thời Người thuộc thành phần cơ bản càng tốt, có quá trình càng dài càng tốt, nhưng cái chính, cái quan trọng là thái độ cụ thể của họ đối với nhiệm vụ cách mạng, là tinh thần tích cực cách mạng của họ biểu hiện trong hành động hằng ngày, trong quan hệ với quần chúng. Đối với anh chị em trí thức xã hội chủ nghĩa ở nông thôn (cán bộ kỹ thuật, thầy thuốc, thầy giáo), trong những năm qua có được chú ý, nhưng cách xem xét, đánh giá ở một số nơi còn chưa thoả đáng lắm. Những người làm tốt nhiệm vụ, có tinh thần tận tụy, hy sinh, có liên hệ tốt với quần chúng, có tư cách đạo đức, đều cần được quan tâm giáo dục, bồi dưỡng để có đủ điều kiện kết nạp vào Đảng. Điều quyết định không phải là thành phần xuất thân mà là thái độ của họ đối với sự nghiệp cách mạng, đối với nhiệm vụ mà họ được giao. Phải đánh giá họ chủ yếu qua công việc chính mà họ phụ trách, chứ không phải căn cứ vào công việc nào khác.

Về địa bàn phát triển Đảng, cần chú ý nơi phong trào khá, vì ở đó có nhiều nhân tố mới cần được phát huy và bồi dưỡng, Nói như thế không có nghĩa là ở những nơi kém không có nhân tố mới tuy có ít hơn. Đối với những nơi phong trào kém cần thận trọng hơn. Ở đó không phải là dân kém. Nơi nào dân kém, là vì lãnh đạo kém. Nếu tiến hành công tác phát triển Đảng thì sẽ không bảo đảm đúng hướng, không bảo đảm chất lượng, vì chi uỷ, đảng uỷ đã có vấn đề thì làm sao có sự nhìn nhận, đánh giá đúng nhân tố mới... Tốt nhất là nên chấn chỉnh, kiện toàn lại chi uỷ, đảng uỷ và khi đã có chỗ dựa đáng tin cậy mới tiến hành. Nhưng như thế chưa đủ, phải đẩy phong trào cách mạng của quần chúng lên và qua đó phát hiện, bồi dưỡng những nhân tố mới. Chỉ có trên cơ sở đó mới có thể làm tốt công tác phát triển Đảng. Nói tóm lại, phải phân loại địa bàn và có kế hoạch sát hợp, phải thận trọng và lãnh đạo chặt chẽ. Kế hoạch đó phải được cấp uỷ thông qua. Phải kiểm tra rất chặt chẽ, làm đến đâu kiểm tra đến đấy. Trung ương



không nói lớp này là một lớp có tiêu chuẩn đặc biệt, nhưng những người được kết nạp đợt này phải xứng đáng với tên là Lớp Hồ Chí Minh. Ở nông thôn miền xuôi, hiện nay đảng viên đã khá đông, nên phát triển thật vững chắc. Ở miền núi, tỷ lệ đảng viên còn thấp, chưa phản ánh đúng tinh thần cách mạng của quần chúng miền núi, cho nên phải xem xét kỹ, phải chống thái độ gia trưởng, thành kiến, hẹp hòi, nhất là đối với thanh niên, phụ nữ. Phải chú ý hơn đến các vùng cao và những nơi phong trào khá và có cơ sở cách mạng lâu đời.

Về vấn đề ***đưa những người không đủ tư cách đảng viên ra khỏi Đảng***. Trung ương không coi đây là vấn đề đặc biệt mà là vấn đề có tính chất thường xuyên. Lâu nay công tác kết nạp người vào Đảng thường được chú trọng hơn, còn việc đưa người không đủ tư cách đảng viên ra khỏi Đảng chưa quan tâm đúng mức. Như vậy là không thấy hết cái nguy hại của tình trạng để trong Đảng những đảng viên thấp kém, biến chất, không có ích gì cho sức chiến đấu của Đảng, không có ích gì cho mối liên hệ giữa Đảng và quần chúng. Cũng như một cơ thể sống, có ăn vào, có thải ra, bất cứ một đảng nào lành mạnh cũng phải kết nạp thêm những người mới vào, đồng thời phải loại ra khỏi hàng ngũ của mình những người quá kém, biến chất. Đó là quy luật, là sự đào thải tự nhiên. Muốn làm tốt vấn đề này, phải dựa vào quần chúng cách mạng để xem xét. Tập thể phải xem xét kỹ lưỡng, thận trọng với thái độ công bằng, khách quan. Kết nạp người vào Đảng cũng như đưa những người không đủ tư cách đảng viên ra khỏi Đảng đều có sự thẩm tra rõ ràng. Nhân đây, xin nói rõ để hiểu đúng vấn đề “liên quan”. Nhận thức của một số đồng chí ta trong vấn đề này chưa được rạch ròi lắm. Có những người, nhất là thanh niên rất tốt, hăng hái, dũng cảm, có năng lực, có quá trình thử thách và được quần chúng yêu mến, hưng vì có những người gần xa trong gia đình thuộc giai cấp bóc lột, nên không được đánh giá đúng đắn. Trong trường hợp đó, vấn đề chủ yếu là phải xét xem quan hệ thực tế cụ thể của họ với những người nói trên như thế nào, chứ không thể kết luận là “có liên quan” một cách chung chung. Nếu quả thật họ còn chịu ảnh hưởng xấu của những người đó, biểu hiện trong công tác và trong cuộc sống hằng ngày, thì

cần xem xét kỹ. Có thận trọng như vậy mới bảo đảm sự trong sạch của tổ chức đảng. Nhưng còn không ít những người có quan hệ gia đình như vậy song họ sống với cách mạng đã lâu, đã được thử thách rèn luyện nhiều, đã có những cống hiến thật sự cho cách mạng, những người ấy cần được chú ý bồi dưỡng và có thể được kết nạp vào Đảng và sử dụng xứng đáng. Nếu hiểu vấn đề “liên quan” một cách máy móc thì không phù hợp với thực tế xã hội Việt-nam. Chú ý vấn đề liên quan là để hiểu rõ thêm về người đó, để giáo dục cho tốt, chứ không phải coi đó là tiêu chuẩn chính để đánh giá con người. Từng trường hợp phải được xem xét kỹ. Gặp trường hợp khó xử, thì cấp trên phải giải quyết. Có như thế việc kết nạp người vào Đảng hay đưa ra những người không đủ tiêu chuẩn ra khỏi Đảng mới chính xác, mới không gây nên những sự chấn động không cần thiết.

\*

Vấn đề nâng cao chất lượng đảng viên có tầm quan trọng rất lớn đối với toàn bộ sự nghiệp cách mạng của chúng ta. Muốn phong trào tiến lên những bước lớn, nhằm mục tiêu đánh thắng hoàn toàn giặc Mỹ xâm lược và xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội. trước mắt là đưa phong trào sản xuất lên, tăng nhanh năng suất lao động, thì biện pháp quyết định là nâng cao chất lượng đảng viên trong toàn Đảng. Càng làm tốt công tác này, càng có điều kiện đẩy phong trào tiến lên mạnh mẽ và vững chắc. Vì vậy, Trung ương yêu cầu tất cả các đảng bộ phải quan tâm nhiều hơn nữa đến công tác xây dựng Đảng, đặc biệt là công tác nâng cao chất lượng đảng viên lần này. Phải đặt một thời hạn và phải phấn đấu rất tích cực, khẩn trương để làm cho Đảng ta vững mạnh thêm, có sức chiến đấu cao hơn. Trong công tác xây dựng Đảng, chúng ta vừa nâng cao chất lượng đảng viên, vừa lấy kết quả để đẩy phong trào tiến lên, và phong trào càng được đẩy mạnh càng có điều kiện nâng cao chất lượng đảng viên. Một tay xây dựng đảng viên, một tay đẩy phong trào, cứ như thế mà tiến lên. Công việc càng nhiều, càng phải chăm lo công tác xây dựng Đảng, chăm lo nâng cao chất lượng đảng

viên. Không có con đường nào khác. Đó là điều mà mỗi cấp uỷ và toàn thể cán bộ, đảng viên phải hiểu và làm cho đúng, cho tốt.

Mong các đồng chí thảo luận thật kỹ để đi tới nhất trí cao hơn. Chúc các đồng chí có một quyết tâm rất lớn làm công tác xây dựng Đảng và nâng cao chất lượng đảng viên, tiến lên giành những thắng lợi mới, to lớn hơn nữa cho sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước và xây dựng chủ nghĩa xã hội.